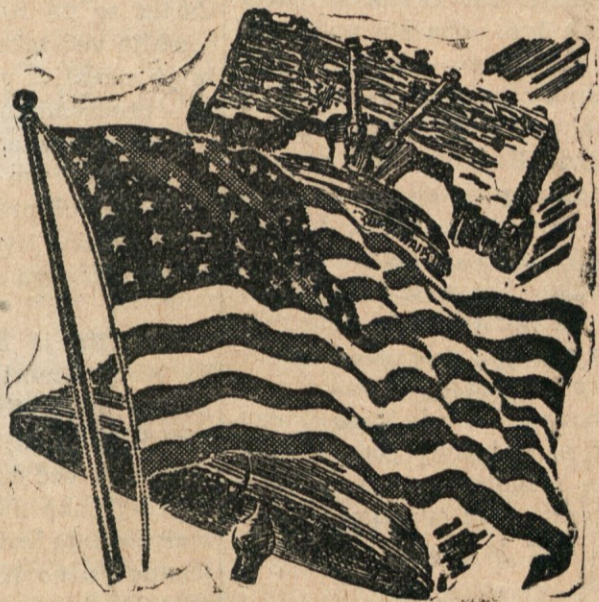

OB DVESTOLETNICI AMERIŠKE ZASTAVE

Jutri, 14. junija, bomo po vsej Ameriki obhajali DAN ZASTAVE. Vse ameriške narodne organizacije priporočajo, da na Dan zastave izobesimo zastave na svojih domovih. Narodne in domoljubne organizacije bodo to storile s posebnimi slovesnostmi.

Prva skromna proslava Dneva zastave je bila v Fredoniji v državi Wisconsin. V tistem kraju je 19-letni učitelj Bernard J. Cigrand v Stony Hill šoli dne 14. junija 1885 pripravil in izvedel prvo šolsko proslavo ameriške zastave. Tisti dan je poteklo 108 let, odkar je Kontinentalni Kongres sprejel prvotno obliko ameriške zastave. Učitelj Cigrand se je od tedaj vneto prizadeval, da bi Amerika dobila svoj uradni Dan zastave.

14. JUNIJA 1977

To je bilo doseženo 31 let kasneje, ko je predsednik Združenih držav Woodrow Wilson leta 1916 proglasil 14. junij tistega leta za Dan zastave. Predsednik Harry S. Truman pa je 31. avgusta 1949 podpisal zakon, s katerim je bil proglasen 14. junij za vsakoletni Dan zastave.

Jutri, 14. junija 1977, bomo torej poleg rednega Dneva zastave praznovali tudi DVESTOLETNICA ameriške zastave.

Ob tem pomembnem jubileju ponižno prosimo Boga, naj naša zastava, simbol svobode, budi v nas ogenj domoljublja, kot ga je v preteklih rodovih, svetu pa daje upanje na zmago svobode in demokracije nad nasiljem in diktaturo.

Rosalynn Carter končala pot po Latinski Ameriki

WASHINGTON, D.C. — Rosalynn Carter je po razgovorih v Braziliji odletela v Kolumbijo, kjer je govorila s predsednikom Alfonso Lopezom o človekovih pravicah, o omejevanju pridlovanja in trgovanja z mamilami, pa tudi o državljanih ZDA, ki so v kolumbijskih zaporih največ zaradi mamil.

Iz Kolumbije je žena predsednika ZDA poletela v Caracas, glavno mesto Venezuele, kjer je svoje zadnje postaje na poti po svojih državah Latinske Amerike, ki se je začela pred dvema tedni na otoku Jamaica.

Na splošno je bilo potovanje Rosalynn Carter potovanje dobre volje, vendar je žena predsednika Carterja razpravljala tudi o nekaterih pomembnih vprašanjih, ki zadevajo odnose med ZDA in državami, ki jih je obiskala.

Rodezijci udarili znova preko meje v Mozambik

SALISBURY, Rod. — Rodezijske varnostne sile so udarile preko meje v Mozambik in napadle gverilsko oporišče. Gverilci so pobegnili, pustili pa so v taborišču večje količine orožja, streliva in drugih potrebščin.

Vremenski prerok

Večinoma oblačno z najvišjo temperaturo okoli 68 F (20 C).

Nova vrsta taktičnih jedrskih bomb

WASHINGTON, D.C. — V zveznem proračunu so predložena sredstva za gradnjo nove vrste male taktične jedrske bombe, ki bo sposobna pokončiti sovražne vojske, ne bo pri tem uničila zgradb in drugih trdnjših naprav.

Novo vrsto jedrske bombe naj bi namestili v rakete Lance, ki imajo 56 milj dometa.

Dunajski listi poročajo iz Beograda, da je vprašanje pomilostitve političnih priporočkov v SFRJ v zastoju. Pojavile so se namreč sile, ki jo hočejo zavreči.

Zunanji svet ve, da je tistih nekaj pomilostitev, ki jih je bilo izrečenih, posledica zunanjih intervencij, kot v primeru ljubljanskih publicistov. Tudi je opravičeno soditi, da so posledice priprave na nadaljevanje Helsinške konference, ki bo 15. junija v Beogradu. Toda Beograd se oteplje vsake sumnje, da njihova politična amnestija utegne biti kakor koli v zvezi s tema dvema dogodkoma, česar seveda nihče ne verjame.

Beograjski časopis NIN je zadnjič napisal: "Mi si ne želimo v pogledu amnestije nobenega pritiska od zunaj." Tudi so se začeli oglašati glasovi proti amnestiji sploh. Zdi se, piše poročilo z Dunaja, da je prišlo med obema frakcijama

Novi grobovi

Jennie Stokel

Po dolgi bolezni je umrla v Slovenskem starostnem domu 78 let stara Jennie Stokel s 1875 Braeburn Drive, Euclid, roj. Grebenč, preje por. Jerina, doma v St. Rupertu v Sloveniji, od koder je prišla v ZDA leta 1921, žena Krista, mati Caroline Kodramaz, Paula Jerina, Stanleyja in Edwarda Stokela, 16-krat stara mati in prastara mati Lise. Pokojna je bila članica SNPJ št. 28, ADZ št. 2, Progressivnih Slovencev kr. št. 2 in Kluba Slovenskih upokojencev v Euclidu. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. v sredo ob 8.30, v cerkev sv. Felicite ob 9.30, nato na Kalvarijo. Družina bo hvaležna za darove Slovenskemu starostnemu domu v spomin pokojne.

Leslie Ann Spisak

Kmalu po rojstvu je umrla Leslie Ann Spisak, hčerka Francis in Joanne-Lee, roj. Cesnik, vnukinja Edwarda A. in Margaret, roj. Olexa, Spisak ter Charlesa in Anne, roj. Gorse, Cesnik. Privatni pogreb je bil preteklo soboto na pokopališču Vernih duš.

George Miklusev

V Wayside Frams negovališču v Peninsuli je umrl 71 let star George Miklusev s 16806 Grove-wood Avenue (preje z Westropp Ave.), rojen v Vjaka v Jugoslaviji, od koder je prišel v ZDA leta 1913, zaposlen kot sestavljalca v tovarni Addressograph-Multigraph Corp. skozi 45 let, dokler ni pred 6 leti stopil v pokoj, mož Mary, roj. Laurich, oče Georgine in Mary-Jane Peckham (N.Y.), stari oče Benjamina, brat Julie Tumbas in pok. Nicholasa. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. v sredo ob 9.30 na pokopališču Vernih duš.

Osmerčki umrli

ATENE, Gr. — Pretekli petek je 25 let stara žena rodila osmerčke, od katerih pa jih je šest umrlo v prvih urah po porodu, ostala dva pa kljub vsem poskusom, da bi ju ohranili pri življenju, drugi dan. Osmerčki so bili rojeni dva meseca pre zgodaj.

Žena Cleo Zarbeli je jemala sredstva za rodovitnost. Pred dvema leti je rodila četvorčke

NOV GROB V NEW YORKU

Stane S. Stojan

Pretekli četrtek zjutraj, 9. junija t.l., je umrl v bolnišnici v New Yorku dolgoletni naročnik in podpornik našega lista Stane S. Stojan, živeč v Long Island City, N.Y. V enem letu je prestal šest težkih operacij. Končno je podlegel izčrpanosti.

Stane Stojan je bil vse življenje zaveden Slovenec. Pred drugo svetovno vojno je bil aktivni oficir intendantske stroke, med vojno pa v štabu generala Draže Mihajloviča. Nemci so ga aretirali v Beogradu in ga poslali v ujetništvo v Nemčijo. Po osvoboditvi se pokojnik ni vrnil v novo Jugoslavijo. Več let je živel v Parizu, nato pa v New Yorku. R.I.P.

Neopravičljivo višanje cen prirodnega plina!

Sen. H. Metzenbaum je posredoval Domovemu pododboru gradivo o nizkih produkcijskih stroških prirodnega plina, pa je pododbor kljub temu glasoval za ukinitve nadzora nad ceno plina.

WASHINGTON, D.C. — Sen. Howard Metzenbaum, demokrat iz Ohia, je dejal, da je Domovemu pododboru za energetske vires posredoval zaupno gradivo, ki dokazuje, da visoke cene prirodnega plina "ni mogoče utemeljiti z visokimi produkcijskimi stroški".

Po njegovih podatkih so produkcijski stroški za večje nahajališče plina Gulf Oil Co. izpod 25 centov za tisoč kubičnih čevljev. Sedaj je cena naravnega plina omejena na \$1.45, Carter pa jo je voljan povišati na \$1.75, med tem ko hočejo oljne družbe ukinitve vsakega nadzora nad cenami novo odkritega plina.

Pododbor Predstavnikega doma je izglasoval z 12:10 predložitev ukinitve nadzora cen na novo odkritega plina, četudi se je predsednik Carter izjavil proti temu in je precej močan odpor proti prostim cenam za plin tudi v široki javnosti.

po komaj 5 in pol mesecih nosečnosti, ki so pa kmalu po rojstvu umrli.

PREDSEDNIK KRITIZIRAL KONGRESNA OKRNJEVANJA ENERGETSKEGA PROGRAMA

Člane Kongresa je predsednik Carter obtožil, da so se podali pritisku oljnih družb in avtomobilske industrije pri obravnavi energetskega programa, ki ga je predložil Kongresu.

WASHINGTON, D.C. —

Predsednik je obsodil okrnjevanje energetskega programa, ki ga je predložil Kongresu, pri obravnavi v Domovih odborih in pozval Kongres, naj te okrnitve odkloni. Predsednik sodi, da so se člani kongresnih odborov podali pritisku oljnih družb in avtomobilske industrije, škoda pa bo nosila vsa dežela, ker z okrnjenim programom ne bo mogoče doseči postavljenih nujnih ciljev. Program je bil že tako posodbi Glavnega računskega urada Kongresa nezadosten za dosego postavljenih ciljev, sedaj pa sta kongresna odbora predložila njegovo okrnitev, namesto da bi ga Kongres razširil in izpopolnil da bi bil sposoben postavljene cilje doseči.

Predsednikovo stališče in kritiko je razlagal novinarjem na tiskovni konferenci pretekli petek predsednikov tiskovni tajnik Jody Powell. Dejal je, da je predsednik "globoko zaskrbljen" zaradi sklepov Domovega odbora za načine in sredstva ter zaradi sklepa Domovega trgovinskega odbora, ki so okrnili dele njegovega energetskega programa.

To je bila doslej najostrejša kritika predsednika Carterja, kar jih je bil Kongres deležen, odkar je Carter prevzel 20. januarja letos krmilo naše dežele. V Kongresu je močna demokratska večina, ki bi naj podpirala predloge predsednika, ki pripada isti demokratski stranki.

Posebno oster je bil Powell v obsodbi predloga trgovinskega odbora Doma, odobrenega z 12:10 glasovom, ki sprošča ceno naravnega plina, odkritega na novo. V kolikor bi Kongres ta predlog odobril, bi naložil ljudem po nepotrebnem dodatnih 71 milijonov stroškov tekom prihodnjih 8 let v korist oljnih

družb. Predsednik Carter je za postopno sprostitve cen plina, Domov odbor pa je sklenil predložiti celotni zbornici takojšnjo ukinitve nadzora nad cenami na novo odkritega plina.

Računajo, da bi ta cena, ki je sedaj omejena na \$1.45 za tisoč kubičnih čevljev, naglo dosegla \$2.50, četudi o gradivu, ki ga je posredoval Domovemu odboru sen. H. Metzenbaum, produktivni stroški za to količino naravnega plina ne presegajo 25 centov.

Predsednik je, kot je povedal tiskovni tajnik, zaskrbljen zaradi odklonitve predloga za uvedbo dodatnega zveznega prodajnega davka na gasolin, ki bi ga predsednik uporabil kot sredstvo za omejitev potrošnje gasolina, zaradi zmanjšanja posebnega davka na avtomobile, goltače gasolina in zaradi odklonitve posebne nagrade za nakup avtomobilov, ki porabijo povprečno količino gasolina za določeno razdaljo. Cilj vseh teh predlogov je doseči omejitev rabe gasolina, ko domače rezerve pohajajo in smo vezani na njegov uvoz iz tujine, kjer pa so rezerve tudi omejene in po sedanjih predvidevanjih ne bodo vzdržale preko nekaj desetletij.

Tiskovni tajnik Powell je dejal, da predsednik čuti, da je važno doumeti celoten položaj in dalekosežnost sklepov za narodno bodočnost, kar zadeva oskrbo z viri energije. Poudaril je, da je predsednik Carter vnet za sodelovanje s Kongresom pri reševanju tega vprašanja, kot je pri reševanju vseh ostalih. Powell ni povedal, kako misli predsednik Carter pripraviti Kongres do sprejema energetskega programa, ki je bil izdelan s ciljem, da bi čim manj motil način življenja, pa vendar dosegel nujne cilje.

Zadnje vesti

PETROS, Tenn. — Veliko vznemirjanja in razpravljanja je povzročil beg morilca dr. M. L. Kinga Jamesa E. Rayja pretekli petek ponoči s 6 drugimi jetniki iz Brushy Mountain državne jetnišnice. Po obsežnem lovu so Rayja ujeli preteklo noč, na begu sta od vseh pobeglih le še dva, ki pa ju tudi upajo skoro prijeti. Nekateri so videli v begu zaroto, ki bi naj spravila J. E. Rayja za vedno s poti.

ASSEN, Niz. — Marini so po 20 dneh preteklo soboto zjutraj ob zori rešili talce v vlak in šli. Sedem od 9 teroristov je bilo pri tem ubitih, mrtva pa sta tudi dva talca. Vlada je obžalovala smrti, pa izjavila, da ji ni ostalo nič drugega kot uporabiti silo, ko je postalo nevarno, da doživijo talci živčni zlom. Južni Molučani, ki jih živi na Nizozemskem okoli 600.000, so bili zaplašeni in razburjeni nad usodo svojih rojakov. Zastopniki vlade so se sestali z njihovimi vodniki, da bi preprečili nova nasilja.

Iz Clevelanda in okolice

Sv. Anton—

Danes je praznik sv. Antona Padovanskega. Prenekateri naši ljudje so že bili v Padovi, Italija, in si ogledali lepo baziliko, posvečeno sv. Antonu. Vsem, ki danes godujejo, iskrena voščila!

Seja—

Podružnica št. 25 SZZ ima jutri ob pol dveh popoldne sejo v društveni sobi svetovidskega avditorija. Članice vabljen!

Prijazen obisk—

Na obisku v Clevelandu pri sorodnikih, prijateljih in znanih se v teh dneh zadržujeta poznana zakonca Frank in Mary Ponikvar iz Warrena, Ohio, ki sta 29. januarja t.l. obhajala zlato poroko. Poročil ju je monsignor Jernej Ponikvar v cerkvi sv. Vida. Zlatoporočnica sta dolgoletna, zvesta naročnika našega lista. Frank se je pretekli petek oglašil v uradu, obnovil naročnino in želel Ameriški Domovini vse dobro v bodoče. Hvala za prijeten obisk in vso srečo v bodoče.

Poročna obletnica—

Včeraj, 12. junija, sta praznovala 40-letnico poroke poznana Mr. in Mrs. John F. Taucher, 15604 Shirley Avenue, Maple Heights, z zahvalno sveto mašo in ponovnimi obljubami v cerkvi sv. Lovrenca, kjer sta bila poročena dne 12. junija 1937. Cerkvem obredom je sledila pogostitev v Walden Country klubu v Aurori. Jubilanta, imata tri otroke, Kennetha J., Richfield, Richarda J., Aurora, in Virginijo Kemmerling, South Euclid, ter sedem vnukov in vnukinj. John Taucher je lastnik znane mesarije Taucher's Choice Meats v Parmu. Iskrene čestitke in še mnogo skupne sreče!

Spominski dar—

Namesto venca na grob nedavno umrlega bivšega aktivnega oficirja, zavednega Slovenca in zvestega naročnika Ameriške Domovine g. Staneta Stojana iz New Yorka, je družina dr. Zdravka Kalana darovala v tiskovni sklad Ameriške Domovine \$25. Za spominski dar iskrena hvala, rajnkemu pa večni mir!

Stolnica zaprta

zaradi prenavljanja—
Stolnica sv. Janeza na Superior Avenue bo od danes pa do jeseni zaprta radi prenavljanja prezbitarija. Sv. maše bodo namesto v stolnici v avditoriju starega St. John's Collegea na Superior Avenue in E. 12 St.

Posvetitev

novomašnikov—
Škof James Hickey je preteklo soboto posvetil 18 novomašnikov za škofijo Cleveland, med njimi rev. Roberta Washco, ki je bil zadnje mesece pri Sv. Vidu kot diakon, ter rev. Daniela Havora, vnuka g. Jožefa in ge. Frances Mocinikar. Rev. R. Washco bo prihodnjo nedeljo, 19. junija, ob 11.45 ponovil svojo novo mašo v cerkvi sv. Vida, po njej pa bo sprejem v šolski dvorani.

BOSTON, Mass. — Včeraj so zasadili prvo lopoto za zgraditev spominske knjižnice pok. predsednika ZDA Johna F. Kennedyja ob navzočnosti njegove vdove Jacqueline ter članov Kennedyjevega rodu. Zgradba bo gotova v dveh letih in pol.

NAPOVEDANA POMILOSTITEV POLITIČNIH JETNIKOV V JUGOSLAVIJI V ZASTOJU

do sporazuma, da se amnestija ne bo izvršila iz centrale ven, to je za vso državo, temveč po posameznih republikah na svoj način.

Konec aprila se je govorilo, da sta Bosna in Hrvatska že privolili v amnestijo, toda ne brezpogojno. Tudi so že listi pisali o načrtu, po katerem naj bi v Sloveniji izvršili amnestijo. Ze 1. jul. naj bi stopil v veljavo ta zakon. Toda prešel je že 1. maj in Titov rojstni dan: amnestije pa ni. Zdaj pravijo, da se bo amnestija izvajala individualno: vsak primer naj bi se reševal posamično. Tito je celo rekel, da bodo spremenili kazenski zakonik in da bodo odslej kaznovali samo aktivna protirežimska dejanja.

Bakarič je aprila rekel, da se Jugoslavija bliža veliki amnestiji. V članku v NINU se zdaj ta Bakaričeva izjava ne omenja več. Bosanski partijski vodje so se izjavili proti-

amnestiji.

Glavni tajnik KIPJ Dolanc je v Budimpešti izjavil, da Jugoslavija "po svoji lastni volji teži k amnestiji, da je to popolnoma naravno in normalno."

Notranji minister Herljevič je izjavil v nekem intervjuju zadnjega meseca, da je vsa ta gonja za amnestijo vodena iz inozemstva z ozirom na bližajočo se helsinško konferenco. "S tem hočejo Jugoslavijo kot neuvrščeno deželo diskreditirati, oz. svobodo bloka sploh osporavati. Posamezni uradni zastopniki držav in laži-humanitarna in oze maska društva so intervenirali za ogrostitve kriminalcev in vojnih zločincev, pod okriljem fraze o človečanskih pravicah. Jugoslaviji hočejo očitati, da se ne ravna po njih." Nato je odločno pribil: "proti tistim, ki delujejo proti našemu sistemu, bomo slej ko prej še vedno uporabljali ustrezne

mere." Nato je notranji minister povedal, da Džilas ali filozofi skupine Praxis uživajo doma veliko toleranco. Udari pa po — emigrantih: "Za dobro smatramo dejstvo, da so v Nemčiji zaprli več "fašističnih" emigrantov. Pa to je šele začetek." Poudaril pa je tale stavek: "V znamenju Helsinikov bodo podvzete radikalne mere proti jugoslovanskim emigrantom v inozemstvu."

Videti je, da se voditelji sami ne morejo zediniti za amnestijo: eni so proti, drugi zanje; pravijo, da je zanjo tudi Tito. Hoteli bi pa, da bi bila videti amnestija kot njihovo lastno delo, ne pa posledica pritiska od zunaj, zlasti ne pod vidikom Helsinške konference. Toda svet je prepričan, da eno kakor drugo vpliva odločilno na amnestijo, ki se pripravlja nervozno, kolikor bliže prihaja dan mednarodne konference.

S. S.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. - 431-0628 - Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Wed., Sat., Sun., holidays, 1st two weeks in July

NABOCNINA:

Združene države:
\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece
Kanada in dežele izven Združenih držav:
\$30.00 na leto; \$15.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece
Petkova izdaja \$10.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$30.00 per year; \$15.00 for 6 months; \$8.50 for 3 months
Friday Edition \$10.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 91 Monday, June 13, 1977

Otročji strah na Slovenskem

Odrasli radi strašijo otroke z bavlavom, ki ga ni kjer ni, ki pa more otroke prestrašiti, da so bolj pridni. Te pedagoške metode so prijemajo tudi slovenski partiji in njih pomočniki, ki govorijo o klerikalizmu na Slovenskem. Z njim strašijo Slovence, posebno mlajše, kot da bi šlo za povodnega moža ali za pehtro babo, ki ugrabljata otroke. Mnogi jim verjamejo in jim je klerikalizem postal glavno strašilo iz preteklosti, v sedanjosti in za prihodnost.

Med temi niso samo sedanji partijski voditelji Setine, Ribičič, Popit in drugi, temveč tudi revija "Znamenje" in njegovi uredniki. V prvi letošnji številki napiše: "Cerkev na Slovenskem bi morala jasno priznati zmotnost klerikalizma in pošastnost njegovih posledic v drugi svetovni vojni, med osvobodilnim bojem... Vsi dobro misleči ljudje pri nas bi si morali prizadevati za takšno ozračje, ki bi že v kalu zadušilo pojave klerikalizma in sektaštva..."

Potem je tu dr. Jurij Zalokar, ki nikoli ne sme manjkati, kadar gre za klerikalizem. V "Delu" z dne 12. marca t. l. znova zahteva, naj ljubljanski nadškof in metropolit izreče "besedico obžalovanja" zaradi preteklosti.

Za vsemi temi se je oglasila še "Družina" in 6. maja letos prinesla članek, v katerem ponatiskuje spomenico, ki jo je 11. julija 1945 prebral ob prisotnosti zastopnikov svetne in redovne duhovščine ljubljanske škofije pred predsednikom slovenske vlade Borisom Kidričem in notranjim ministrom Zoranom Poličem generalni vikar Anton Vovk. "Družina" je verjetno spomenico ponatisnila, da sedanje oblasti opozori, da je slovenska Cerkev svoj "klerikalizem" že obžalovala.

V spomenici so zastopniki ljubljanske škofije izrazili pripravljenost podpreti delo novih oblasti za vsakršno blaginjo naroda ter veselje nad osvobojenjem izpod jarma okupatorja. Vladi so izrekli svojo vdanost, spoštovanje, poverjenost in zvestobo. Nato so obsodili vsako zamerjanje domovinske dolžnosti, zlasti pa še zavestno izdajstvo nad narodom. Obžalovali so, da so takšno izdajstvo v usodni dobi okupacije zagrešili tudi nekateri katoliki in celo nekateri duhovniki. Toda pri tem jih ni vodila zlonamernost, temveč strah pred brezbojstvom, nepoučenost, propaganda, napačno in včasih tudi naravnost neresnično poročanje časopisov ter pritisk okupatorja.

Precej dolgo spomenico so zastopniki ljubljanske škofije sklenili takole: "Želimo, da bi bila naša narodna slovenska in naša zvezna vlada po tej naši spomenici prepričana, da se duhovščina ljubljanske škofije z razumevanjem svojih sodobnih verskih in narodnih nalog iskreno želi vključiti v novo Jugoslavijo."

Poleg pisanja v "Znamenju", v "Delu" in "Družini" smo zasledili članek v zvezi s "klerikalizmom" slovenske cerkve tudi v mesečniku za slovenske izseljenke "Naša luč" (št. 5, 1977, kjer se neki bralec tudi oglašal v tej zadevi. Vendar se nam zdi, da gredo omenjeni in mnogi drugi pri vsej zadevi mimo bistva, kot se rado zgodi, kadar gre za strah, ki je znotraj votel ter ga zunaj nič ni.

Vsi danes govorijo o "slovenski Cerkvi" in mislijo na slovenske vernike, ki živijo pod slovenskimi škofi v SR Sloveniji, in tudi na tiste, ki so zunaj meja Jugoslavije, so pa kot Slovenci del ne samo slovenskega naroda, temveč del slovenske Cerkve.

Vsi ti ne pomislijo, da je pojem "slovenska Cerkev" v zgornjem smislu sad pokoncilskega gledanja na Cerkev. Pred koncilom so imeli škofje cerkvene pokrajine, katerim na čelu je bil škof-metropolit. Slovenci pa takrat nismo imeli svoje cerkvene pokrajine. Tako mariborska kot ljubljanska škofija sta bili neposredno podrejeni Apostolskemu sedežu. Potem smo živeli še v celovski in tržaški škofiji ter v goriški in videmski nadškofiji. Kdo je torej med vojno predstavljal "slovensko cerkev", da bi mogli o njej govoriti?

Mariborski škof dr. Jožef Tomažič je med vojno bil dejansko v hišnem priporu, njegova duhovščina v glavnem izgnana v Srbijo. Celovski škof Adam Heffer je bil Nemec, tržaški škof ter goriški in videmski nadškof so bili Italijani? Kdo je torej bil na čelu "slovenske Cerkve"? Ljubljanski škof je praktično imel jurisdikcijo v tedanji ljubljanski pokrajini, na Gorenjsko ni smel, ker je bila že priključena Tretjemu rajhu. Ali naj bi on takrat predstavljal slovensko Cerkev? Mislim, da vsak uvidi tak nesmisel in vendar vsi govorijo o krivdi slovenske Cerkve med vojno, ki je ni bilo. In o njenem klerikalizmu, ki ga prav tako ni moglo biti.

Tiste, ki znajo latinsko, opozarjam, da gre tu za zamenjavo "qui pro quo". Med vojno se namreč ni po-

stavila po robu Osvobodilni fronti slovenska Cerkev, ki je ni bilo, temveč se je slovensko ljudstvo odločilo za OF ali proti njej. Kakor so bili razdeljeni verniki, so bili razdeljeni tudi duhovniki.

Zato je znano zgodovinsko dejstvo, da so bili med duhovniki tudi nekateri za OF, drugi pa proti njej in to v vseh slovenskih škofijah. Tudi tedanji škofje slovenskih vernikov so eni bili proti OF, drugi so pa molčali in morda tiho z njo simpatizirali.

Zadržanje škofa Rožmana med vojno je bilo njegova osebna odločitev, ki je ni sprejel na posvetovanju z ostalimi škofi slovenskih vernikov in niti ne na ukaz iz Vatikana. Naj je bilo pravilno ali ne, vsekakor ni predstavljal "slovenske Cerkve". Zaradi tega sedanja pokoncilska slovenska Cerkev nima ne zaslug ne graje zaradi ostalih tedanjih škofov slovenskih vernikov, t. j. Hefferja, Nogare, Margottija in Santina.

Če ima kdo kaj obžalovati, naj obžaluje zase in v svojem imenu, ne pa v imenu slovenske Cerkve. Zaradi tega prenehajmo tudi strašiti s "klerikalizmom slovenske Cerkve" med vojno.

K. H.

BESEDA IZ NARODA

Stanetu Slojanu v spomin

NEW YORK, N.Y. — Zopet so se naše vrste zredile in izgubili smo poštenega, zavednega Slovence, rednega obiskovalca naših ur in moza, ki je podpiral vse, kar je bilo v kakršnikoli zvezi s slovenstvom.

V Jugoslaviji je bil intendantski stotnik z višjo šolo, med vojno intendant četnikov Draže Mihajloviča, dokler ga niso Nemci ujeli in odpeljali v ujetništvo. V ujetništvu je prebil tri leta.

Po vojni je nastopil težko politično emigranta. V Parizu je postal soboslikar in je to obrt nadaljeval, ko je prišel v New York. Najprej je delal za druge, nato se je osamosvojil in ustanovil podjetje, ki je slovelo po poštenosti in dobrem delu. Njegove stranke so bile na vzhodnem Manhattnu, kjer živijo milijonarji.

Šest operacij v enem letu ga je strlo. Tega tudi njegovo telo ni moglo prenesti. V zadnjih mesecih je silno trpel. Hranili so ga samo še umetno in več tednov držali pod kisikovim pokrilom.

Staneta sem spoznal šele, ko je prišel v New York. Postal mi je dober prijatelj in imel sem ga rad, kakor so ga imeli radi vsi, ki so ga poznali. Bil je odkrit in je vsakemu povedal, kaj je mislil. Bil je dobrega srca in nikoli navezan na denar.

Poznal sem njegovega očeta. Bil je celo moj klient. Bil je iz starega teharskega rodu. Imel je kmetijo na Teharjih in obenem opravljal službo občinskega tajnika. Teharčani so bili ponosni ljudje, ponosni na svoj rod, na svojo zgodovino in svoje poštenje. Tak je bil tudi Stane. Klicali smo ga "teharski plešič", pa nas je popravil, da so bili njegovi predniki kosezi (staro slovensko plemstvo) in da je on prazprav "koseznik".

Rad je prebiral Ameriško Domovino. Dvomim, da ima ta kakega vernejšega in temeljitejšega bralca.

Zelo je ljubil slovensko pesem. Kadar je bil doma, so mu oblošče nadomestovale živo pesem. Njegov dom je bil okrašen s slovenskimi slikami. Čeprav v tužini je bil v duhu vedno doma.

Ko to pišem, mi je telefoniral naš dober župnik, da bodo Stanetu danes zvečer peli Fantje z osme. Mogoče bo njegova smrt zbudila ta zbor k novemu življenju. Tega bi bil Stane vesel! Bog s Teboj, dragi Stane!

Dr. Zdravko Kalan

Napisi s kilometri ob cestah neobvezni

WASHINGTON, D.C. — Zvezna vlada se je odločila ukiniti zahtevo po obvezni uvedbi napisov ob cestah s kilometri, ker je to v nasprotju z določili zakona v uveljavljanju metrskega sistema na temelju prostovoljnosti.

Biseromašnik Marko Kranjc — umrl

CLEVELAND, O. — V sredo, 11. majnika t. l., je umrl v Gorici (Italija) Marko Kranjc, biseromašnik, znani slovenski politični in kulturni javni delavec. Njegovo truplo je bilo položeno v grob v petek, 13. majnika, prav tako v Gorici.

Rajniki Marko Kranjc se je rodil 11. majnika 1888 v Veliki Zimici, župnija sv. Petra pri Mariboru. Umrl je torej prav na svoj rojstni dan. Tako je dosegel točno 89 let. Srednjo šolo in bogoslovje je opravil v Mariboru; tam je bil 14. septembra 1910 tudi posvečen v mašnika. V bogoslovnih vedah se je izpopolnjeval še na univerzi v Gradu. Po prvi svetovni vojni pa je v Ljubljani še študiral pravo. V dušnem pastirstvu je bil najprej v Središču na Dravi, v Ribnici na Pohorju in nazadnje v Makolah. Med prvo svetovno vojno je bil kurat v avstro-ogrske armadi.

Marko Kranjc se je zanimal za politiko že v letih svojega gimnazijskega študija; javno pa se je začel v njej udeleževati l. 1919, ko je prišel v Maribor in tu prevzel uredništvo "Slovenskega gospodarja", ki je bil za slovensko štajersko to, kar je bil "Domoljub" v Ljubljani za takratno kranjsko deželo. Ko je pozneje začela v Mariboru izhajati "Straža", je prevzel tudi njeno uredništvo. Hkrati je tedaj postal tudi član Izvršnega odbora Slovenske ljudske stranke za Spodnjo štajersko. Leta 1921 je bil imenovan za tajnika SLS za južno polovico Spodnje štajerske (Celjsko okrožje) s sedežem v Celju, pozneje pa za celotno Spodnjoštajersko, s sedežem v Mariboru. Ko je bil v Celju, je obnovil mladinsko glasilo "Naš dom", list, katerega je še pred prvo svetovno vojno ustanovil v Mariboru dr. Anton Korošec, poznejši politični vodnik slovenskega naroda. Po treh letih (1924) se je z urednikom list preselil v Maribor in tu kasneje postal glasilo mariborske veje slovenske katoliške kulturne Prosvetne zveze.

V Mariboru je Marko Kranjc vodil strankino (SLS) tajništvo za vse Spodnje štajersko, za Slovensko krajino (Prekmurje), kakor tudi za tiste dele slovenske Koroške, ki so prišli po prvi svetovni vojni pod Jugoslavijo. Kot strankin tajnik je delal vedno v lepem sporazumu z enakimi tajniki v Ljubljani: dr. Kulovecem, Francetom Gabrovškom, dr. Mihom Krekom in Jožetom Košičkom. V tam času je postal tudi član načelstva Združene zveze v Ljubljani, v Mariboru pa Tiskarne sv. Cirila in spodnještajerske ljudske posojilnice.

Marko Kranjc je bil l. 1927 izvoljen za poslanca mariborske Oblastne skupščine in za člana Oblastnega odbora. V le-

ti diktature kralja Aleksandra (1929-1935), je bil član "Stirijci", ki je tajno takrat vodila stranko. Dokler je mogla slovenska stanovska Kmečka zveza delovati, je Marko Kranjc ostal njen tajnik. In še to: Marko Kranjc je bil tudi član "Narodne obrane" (narodno obrambne organizacije) v Mariboru.

Leta 1938 je bil Marko Kranjc na listi SLS izvoljen za državnega poslanca za ptujski okraj. Ob izbruhu druge svetovne vojne na je bil na "Listi zločincev", sestavljeni po nemških, odnosno nemških petokolonah. Ob vpadu Hitlerjevih hord v Slovenijo se je umaknil v Ljubljano, od tam pa pozneje v Rim, kjer je ostal kot hišni duhovnik pri slovenskih šolskih sestrah na Via dei Colli vse do pred štirimi leti, ko se je telesno močno opešal preselil k ušmilenim bratom v Gorici, kjer je sedaj tudi umrl.

Ko je bil ob izbruhu zadnje svetovne vojne v Ljubljani ustanovljen Narodni svet, je bil M. Kranjc njegov član; nato pa Slovenske zaveze. Po njej pa je postal član Narodnega odbora za Slovenijo. Leta 1951 je bil delegiran od Slovenske ljudske stranke v Zvezo krščanskih demokratičnih strank Srednje Evrope v New Yorku s področjem za Italijo, s sedežem pa v Rimu.

S čisto kulturnega področja, na katerem se je rajniki Marko Kranjc tudi močno udeleževal, bodi tu omenimo njegov prevod v slovenščino "Marijin vrt", delo priljubljenega ljudskega češkega pesnika Julija Zeyerja. Iz nemščine pa je prevedel v slovenščino "Tri temelje duhovnega življenja" nemškega asketa Meschlerja. Prevod je izšel v založbi cejske Družbe sv. Mohorja. Prav pred samim začetkom druge svetovne vojne pa je opisal slovenski mladini Svetopisemske junake, v knjigi je izšla, opremljena s številnimi umetniškimi ilustracijami, ravno tako v Celju pri Družbi sv. Mohorja.

Po zadnji vojni, v begunstvu, v zdomstvu, pa je rajniki Marko Kranjc šel ves vase. Pod vplivom strašnih med- in povojnih dogodkov in razmer se je vse njegovo življenje poduhovilo. "Dasi je vse življenje bil predvsem duhovnik Gospodov in svojega ljudstva, je v trpljenju svojega naroda in v svojem lastnem videl klic božji k (še) večji odgovori vsemu znanemu in minljivemu." (Dr. M. Krek).

"Vse življenje je nesebično delal za preproste (slovenske) ljudi (jim svetoval in pomagal, sam pa je bil vedno revež, zlačen ali pa ob smrti, ko je živel od dobrotosti drugih." (Nedelja, Celovec, 5. jun. 1977, št. 23).

Requiescat in pace, anima candida!

Janez Sever

V spomin padlim slovenskim junakom

CLEVELAND, O. — Že dolgo je, odkar smo živeli v najbolj tragičnih časih v naši ljubljani Sloveniji. Čim se je pričela druga svetovna vojna, sta Nemčija in Italija zasedli Slovenijo. Če tega časa dalje ni bilo več življenja za Slovence. Priliko so izrabili komunisti v svoje namene. Ko so Nemci napadli Rusijo, se je v Sloveniji rodila OF. Obklesala se je v angelsko obleko in ljubeznjivo govorila, kjer se je pojavila. Na ta način je bilo veliko Slovencev vpreženih v komunistični voz, ne da bi se sami tega zavedali. Mnogim so se začele oči odpirati, ko so komunisti začeli zahrbtno streljati ugledne Slovence. Tedaj so se zavedni Slovenci začeli organizirati za odpor komunistom za svobodo našega naroda. Če komunisti ne bi začeli z nečloveškimi dejanji, znanih, neznanih, nasprotniki, ki bi ne bilo Slovence, ki bi svojemu bratu skrivili lasu. Komunisti ne morejo slišati nič o tem, ker

resnica boče v oči. Naša slovenska zgodovina bo le takrat popolna, ko se bo v njej pisalo vse, kar se je godilo brez kakih neresničnih prestavkov. Kdor resnico govori ali piše, ne bo nikoli pozabljen.

Dne 26. junija ob pol enajstih se bomo zavedni Slovenci zbrali na Slovenski pristavi in se spomnili vseh padlih rojakov, ki so darovali svoje življenje za naš narod in našo kat. vero. Med prvimi je bil žrtve druge svetovne vojne naš slovenski voditelj, dr. France Kulovec. To je bilo v Beogradu, ko so ga Nemci bombardirali. Naj navedem nekaj imen žrtve komunistične revolucije: Dr. Erlich Lambert, Peršuh Ivo, oba sta padla isti dan, kar je vso Ljubljano pretreslo; Praprotnik, Majdič Fortunat, polic. uradnik Polak in Kukovič Kazimir. Naj omenim še mojega prijatelja četnika Vane Srebotnika, ki je bil tudi osebni prijatelj generala Lea Rupnika. Njega je imel za največjega slovenskega neustrašnega moža, ki si je upal iti v zverjavico po kostanj za naš slovenski narod. Tako je Vane Srebotnjak sam izjavil podpisano: Vane Srebotnjak je bil aretiran od Nemcev in odpeljan v Nemčijo, kjer je moral žalostno umreti.

Če ne bi bilo domobrancev, bi bili komunisti že kmalu po rojstvu OF absolutni gospodarji našega naroda. Zato nam bodo ostali naši domobranci za vedno nepozabljeni in slava vsem padlim našim domobrancem. Pokazimo vse to v svojih dejanjih in na svidenje 26. junija na Slovenski pristavi.

Jože Vrtačnik

Mimogrede iz Milwaukeeja

MILWAUKEE, Wis. — V mesecu maju se vsako leto konča kulturna sezona. V tem mesecu sva z ženo Frances imela priložnost obudovati slovensko pesem v izvedbi cerkvenega pevskega zbora sv. Janeza in slovensko koroško pesem, ki so jo nam peli pevci društva "Danica" s Koroškega. V mestu v PAC gledališču sva uživala melodično Gounodovo opero "Faust", ki je bila ena najboljših predstav v tej sezoni. Pripominjam, da mi ni ugajala postavljena scena, ki je bila nanizana delno v modernem, delno v romantičnem slogu. Zdelo se mi je, kot bi umetniški slikar ustvarjal svojo umetnino z oljnatimi barvami polovice slike in drugo polovico z vodenimi barvami. Odlično pripravljen je bil plesni večer v režiji "Milwaukee Ballet Company", kjer sta ruska plesalca Valeri in Galina Panova s svojim nastopom očarala vse navzoče. V dramski dvorani so nam izvrstno zaigrali komedijo "The Dog Ran Away". V tem mesecu so bili trije odlični simfonični koncerti in to Bel Canto Chorus z 200 pevci in pevkami in simfoničnim orkestrom. Izvajal je Wagnerjev "Parsifal" in odlomke iz opere "Meistersingers". Dirigent je bil James Keeley. Sledil je simfonični koncert in to Mahlerjeva Peta simfonia, katero je odlično vodil dirigent James Paul. Direktor in dirigent milwaukeeškega simfoničnega orkestra Kenneth Schermhorn je z Verdijevo "Requiem" končal tekočo sezono. Takoj v mesecu juniju se končajo predstave in koncerti na prostem. Pričnejo se tudi vrtni in gozdne zabave oz. pikniki. Za to polletno sezono smo dobro oskrbljeni na kulturnem in zabavnem polju.

Bivši predsednik R. Nixon je imel prejšnji mesec na TV v presledkih štiri intervjuje z angleškimi komentatorjem Davidom Frostom. Še veliko preje, pred prihodom TV prenosa, so bili prijetni nastopi, znanih, neznanih, nasprotniki, ki se rekrutirajo iz vrst "levo" udu, da ki bi znal tako čudovito peti po cerkvah, kakor to

mo cerkvene pevske zborove Amerike, v Sloveniji pa so imeli toliko s posrednim pritiskom razpustili. Kakšno silo ima naša cerkvena pesem, ki veselo zvenijo božične, zmagoslavne velikonočne in ko prisočno Marijine pesmi. Skoraj bi rekli, da ga ni peti, da ki bi znal tako čudovito peti po cerkvah, kakor to

(Dolge na 3. strani)

gresu obtožili Nixona vseh mo gočih in nemogočih stvari.

Prepričan sem tudi, da, če bi bil konservativni republikanec R. Nixon liberalni demokrat, ne bi bilo Watergate tragedije in Nixon bi bil njihov največji junak. Prepričan sem, da čas v celoti vse rane in da bo bil predsednik R. Nixon s časom in po zaslugah v ameriški in svetovni zgodovini postavljen in bran za enega največjih predsednikov in državnikov.

Carterjeve konference na TV za novinarji postajajo dolgočasne. Zmerom ista vprašanja in isti odgovori. Predsednik Carter se po štirih mesecih smehlja več tako na široko, kot se je smehljaval v začetku svojega predsednikovanja. Carter ima brez števila načrtov in pri, da teče vse kot po žnoro. Meni se zdi predsednik Carter kot razkošno cvetoče drevo, ne da nikakega sadu.

Čudovita je ameriška politika. Ko je Amerika sramotno pustila Južno Vietnam, so mnogi narodi spoznali, da velikim rodod ni več zaupati. Ista usoda zdaj čaka Južno Korejo. Ameriške čete bodo v kratkem pustile Južno Korejo in prepustile ljudi neznanu usodi. Glejmo Kubo. Pred nekaj tedni je bila Kuba še ena najbolj komunističnih držav in njen voditelj Castro eden najbolj krutih komunističnih vodij in največ sovražnik demokratske Amerike. Čez noč se je to spremenilo. ZDA so vzpostavile s Kubo mejene diplomatske zveze.

Nedavno smo se v družbi menkovali o snobizmu oz. "hoštapleriji". Pred seboj imam to ko našo revijo, ki analizira "hoštaplerijo" takole: Hoštaplerji je stremljenje pokazati se imitnejšega, kakor si v resnici. Na večernih promenadah, posebno v nedeljah, so bili oblečeni in oblečene po najnovejši modi in v najdražjih kostumih, ma pa je zaudarjalo po smradu in revščini. "Hoštapler" je tvevek, ki nosi najdražje obleke, srajce in čevlje, doma pa je umazano in narobe." To je še ševni revež, človek brez umne ponosa. V svoji domišljavosti vidi, ne sliši, da se mu za njegovim hrbtom posmehujejo.

Poslansivo Glasu Amerike

TRST, It. — Odkar so se dajajo te postaje v slovenščini novile — in kot vemo, je bil ta namen sprejeti poseben zakon — se zdi, da se je tudi njihova kakovost zelo izboljšala.

Glas Amerike, ki ga Sloveni v Evropi dobro slišimo, nas vedno dan seznanja s političnimi, spodarskimi in kulturnimi dogodki in v Zdrženih državah, najnovejša stališča ameriške vlade v zvezi s svetovnim političnim položajem, o dosežkih polju znanosti, tehnike, gospodarstva itd. Kdo bi si bil mislil, da v Zdrženih državah prav kmetijstvo dosega in je zadnji vojni doseglo med spodarskimi panogami največji razvoj?

Še bolj nas veseli, kadar pa ko te postaje slišimo za slovensko dogajanje v Ameriki. Naša da ima eden slovenskih političev svojo godbeno skupino, predvaja predvsem glasbo Slovenije, potuje po vseh svetnih državah in je zasaden dve leti vnaprej!

Gane nas, nadalje, ko slišimo cerkvene pevske zborove Amerike, v Sloveniji pa so imeli toliko s posrednim pritiskom razpustili. Kakšno silo ima naša cerkvena pesem, ki veselo zvenijo božične, zmagoslavne velikonočne in ko prisočno Marijine pesmi. Skoraj bi rekli, da ga ni peti, da ki bi znal tako čudovito peti po cerkvah, kakor to

Kdaj in kako bomo prišli do svoje podobe...?!

II.
NEW YORK, N.Y. — Vsak od nas nikakor ne pride zlahka do svoje podobe. Le po — včasih — kar napornem — dolgem iskanju in razvoju ter obdelovanju in oblikovanju se nam pokaže. Ob takšnem trenutku pa pride tudi spoznanje: takšen sem, takšni smo!

Ob dolgoletnem skrbnem opazovanju slovenskega življa na Njujorskem sem imel trenutke, ko sem mislil, da sem že ugotovil in spoznal pravi obraz farne in srenjske skupnosti. Pa zmeraj na novo, zmeraj, kadar se spet in spet srečujem, spoznavam, da temu ni tako. Tudi letošnji farni dan mi je dal isto.

Iz prejšnjega mojega poročila je lahko vsakdo razbral, da naslutevam, da letošnji farni dan ne bo takšen, kot je bil lanskega. Imel je svojo privlačnost, saj so skoraj vsi zbrani imeli prvo priliko prvič videti slovenski film, ki je pokazal novo slovensko ustvarjalnost, ki je bila pred drugo svetovno vojno še v prvih zankah. V teh predvidevanjih sem nasluteval, da bo naš obraz nekam shujšan, videl sem delce, ki mu bodo dali podobo. In v gledanju teh delcev sem se zmotil. Podoba na farni dan ni sestavljala predvidevani delci. Na to srečanje niso prišli farani, za katere sem bil nekam kar gotov, da pridejo: niso prišli "prosvetarji", če se tako izrazim, za katere sem mislil, da na naših srečanjih kar ne morejo manjkati, in niso prišli srenjski "jednotarji", katerih sem se nadejal. Prišli pa so na moje začudenje slovenski srenjski, ki so bili pred leti farani Sv. Cirila na Osmi, kateri slovenske besede ne obvladajo prav nič več, ali pa jim povzroča skrajno težavnost, in tisti srenjski, ki so med nami, ne da bi vedel zanje. Stali smo spet pred novim svojim obrazom.

Za drugi dan, za nedeljo, 22. maja, je župnik pripravil oznanilo, v katerem se je zahvalil Bogu, farmemu patronu in vsem delavcem dneva, ki so ga nam dali. Zahvalil pa se je tudi vsem faranom in prijateljem — po mojem izražanju: srenjsčanom — ki so se povezali v to lepo družnost in je dejal: "Upamo, da bo ta prvi nastop prinesel v prihodnjih letih še lepše in lepše sadove. Bog daj, da bi se zgodilo tako!"

Sestavil je oznanilo še predpoldne, pred sobotno popoldansko mašo in pred prireditvijo v dvorani. Seveda za številno udeležencev je bil že kar na gotovem. Samo nekaj jih je prišlo, ki še niso bili prijavljeni, in za te sta bili pripravljene dve mizi, za vsak slučaj.

Teden pozneje — v nedeljo, 29. maja — pa je v poročilu, ko je podal denarni obračun farnega dneva, ki je cerkvi sv. Cirila prinesel kar lepo vsoto \$1.309, zapisal tudi tole:

"Ob farnem dnevu smo dobili dokaz, kaj se lahko stori tudi z majhnim zanimanjem. Vsi, ki so se nam pridružili, so bili zelo zadovoljni. Lahko pa bi bilo navzočih precej več faranov. Pogrešali smo posebno tiste župljane, ki podpirajo vsako farno prireditev, a na farnem dnevu niso bili navzoči. Ukrajinska dvorana je tako prijetna in nam tako pri roki, da zdaj mislimo imeti tamkaj tudi svojo vinsko trgovino v jeseni..."

Ze po prvi maši na to zadnjo majsko nedeljo, ki se je brala za ozdravljenje našega dragega brata Stankota Stojana, in pri kateri sem bil spet samcat Slovenec, me je župnik vprašal: Ali prebral moje današnje oznanilo. Tudi jaz bi rad v AD in Glasilo zapisal kakšno trdjo, in čustvenost, ki je včasih moč-

kot to ti delaš. Pa trd je bil včasih tudi Jezus, a hkrati je bil pravičen, sem si mislil pozneje. Pa vendar tudi letošnji farni dan je bil popoln uspeh. Morda še v nečem boljši. Ustvarjeno je bilo razpoloženje s programom in potem s serviranjem večerje, ko so Babnikovi pokazali, da v tem oziru v naši skupnosti nimajo tekmecev, ki bi jim šli v korak. Oni so nosili tu skoraj vso težo. Le v pečenju mesa so jim pomagali: župnik za tri kose in ga. Ravnikarjeva za en kos. Tončko Stalzerjevo vključujem v Babnikovo družino pri opravljanju tega dela, ki je spekla — poleg drugega dela v tej pripravi — še dva kosa mesa. Babnikovi pa 6 kosov in čisto vse ostalo delo, ki je teklo kot "po žnori". Zato so se tokrat zbrani kar s težavo razšli. Takšno razpoloženje pa je kar precejšnje zagotovilo, da bo majski farni dan, — ki naj nam postane tradicionalno slovensko farno žegnanje — v prihodnjem letu.

To delo, ki je bilo opravljeno, je prineslo del materialnega uspeha farnega dneva. Dejansko največji pa je bil dan cerkvi z dvema dariloma, ki sta ju poklonila farni skupnosti Ciril Guardia in njegova žena Zofka. Ciril je poklonil vse meso, kolikor ga je bilo treba — 211 funtov, žena Zofi pa je sama spekla in podarila 20, zares slovenskih potic. Za vsako omizje torej po eno potico.

Moralni uspeh pa je bil v programu. Uvodno besedo je izreklo dr. Zdravko Kalan, vodnik farnih prosvetnih ur. Zahvalil se je vsem, ki so z delom ustvarili ta dan, uradniku jugoslovanskega konzulata g. Borisu Česnu, ki je radevolje brezplačno oskrbel film "Cvetje v jeseni".

Nato je župnik oče Richard Rogan pozdravil vse zbrane, se zahvalil in razložil potek tega dneva, ki ga svetocirilska slovenska fara v New Yorku uvaja zdaj kot svoje redno tradicionalno farno žegnanje. Govoril je v slovenščini in angleščini. Ko je dr. Kalan razlagal vsebino filma v slovenščini, je bilo to čisto odveč. To bi moral opraviti samo v angleščini za one, katere sem preje opisal, ki so prišli med nas. To je bila edina pomanjkljivost.

Dr. Kalan je vse navzoče tudi spomnil na lanskega sklep in objavlo slovenskega odbora Evharističnega kongresa v Philadelphiji, da bi na večer 23. maja vsi Slovenci prižigali sveče in se v mislih zbirali in srečavali. In to opozorilo je sklenil z lepo željo: Če nas že ločujejo oceani, naj nas vsaj misel poveže enkrat na leto.

Mal mladinski zborček, ki ga je klavirsko spremljal organist Franjo Kostanjki, je prisrčno in korajžno ter izredno učinkovito zapel dve pesmi, kar je bila primerna in sentimentalna vpleljava v filmsko zgodbo "Cvetje v jeseni".

Res, da zvok v tej dvorani ni bil, kot bi želeli, slike pa so bile dobre na platnu, ki ga je izdelal za to priliko Tone Babnik, starejši. Vsebinska filma je podana po istoimenski povesti pisatelja dr. Ivana Tavčarja. Objavljeno je leta 1917. Kot v vseh svojih povesti, novelah in romanah je Tavčar v tej podobi pokrajino, ljudi in njih življenje svoje ožje domovine, Poljske doline z okoliškimi hribi. V njih je predvsem iskal splošno značilnosti pokrajine in človeškega življenja ter usodnosti. Zlaska smo v filmu, tako kot je v njegovih povesti, kako je bilo v tedanjih dobi, se pred prvo svetovno vojno, življenje, pojmovanje in čustvovanje slovenskega človeka, polno romantičnih in realističnih prvin. Zato se nam oddaljuje življenjski zagori, strasti, krivajo življenjski zagori, strasti, in čustvenost, ki je včasih moč-

nejša od razuma, ko človeka zene k ljubezni in sreči, ki je zmeraj močna, lepa in čista, kar pa vse prekriza nenavadna naključna usodnost. Kako lepo je bil v tem filmu podan odnos do kmečkega okolja, v katerem je še pristno slovensko krščansko pojmovanje. Kdo od nas bo pozabil scene koscev v jutranji megli, znamenje na razpotju, molitev, ki razblini sovraštvo; sceno pri cerkvi, resnično pravo javno spoved, čisto po Kristusovih besedah in navodilih, ko kmet Skalar odpušča bogatemu kmetu Kalarju, čeprav ga je ta s svojim krivim pričevanjem spravil v ječo in mu uničil vso družino. Kdo od nas bo pozabil lepe prizore čiste ljubezni advokata Ivana do pristno kmečkega dekleta. To jubezen razodene s težavo ob cerkvi s lectovim srcem; pa scene ob slovesu, ko se vrača v mesto, kjer ga v vsem čustvovanju nekaj tesni. Zato uredi, da se vrne, a ljubeče dekletu mu od sreče umre, ko ji razodene svojo najgloblje čustvovanje z namero, da jo vzame na skupno pot življenja.

Večina se je globoko živela v to domačnost, ko je že tedaj pokopavalo človeka še dokaj starosvetno mestno okolje. In kaj naj o tem porečemo mi, ljudje današnjega dne? Vrednost filma ni samo v Tavčarjevi zgodbi, ampak tudi v dejstvu, da je v njem Tavčarjeva zgodba in njegova beseda ostala tudi v času nastanka filma pristno Tavčarjeva in s tem pristno in nepokvarjena narodna.

Pred prireditvijo v Ukrajinskem domu je bila slovenska maša na Osmi. Petje je bilo naravnost veličastno, kot ga je bil človek vajen na Slovenskem ob priliki farnega žegnanja. Vendar faranov in srenjsčanov nas je bilo komaj okoli 60, v vseh dvoranah 205.

Ob začetku sem podal del oznanila na Binkoštno nedeljo v zvezi s farnim dnevom. Vendar na Osmi pri slovenskem Sv. Cirilu je bila zares čisto navadna. Velikonočna sveča je odšla za eno leto. Farnov je prišlo k deseti maši toliko, da smo v cerkvi verniki spravili skupaj številno Kristusovih apostolov. Lep simbol za Binkoštno nedeljo! In dokaz, da pravega duha v naši skupnosti nam še zmeraj manjka.

V tem oznanilu pa berem tudi tole:

Prvič na oklicu: Jerry G. Zupan in Mary Babnik. Poroka bo na tretjo junijsko soboto ob desetih popoldne s posebno poročno mašo. Takrat, vem, bo naša cerkvena zasedena. Ob trenutku Marijine in Drejeve sreče bo pa le zbran tudi doberšen del slovenske fane in srenje. In tako je prav, ker Marija je en glazen Babnikove verige delavcev za našo slovensko skupnost v New Yorku.

Tone Osovnik

LEPO PROSIMO:

Poravnajte zapadlo naročnino. Prihranite nam delo in nepotrebne stroške. Omogočite našemu listu dober nadaljni razvoj.

Hvala!

KOLEDAR društvenih prireditev

JUNIJ

19. — Slovensko kulturno društvo Triglav, Milwaukee, Wis., priredi svoj piknik z mašo ob 11. uri, kosilom in pikniškim veseljem v Triglavskem parku.

26. — Farni festival fare sv. Lovrenca v Newburgu.

26. — Tabor DSPB pripravi SPOMINSKO PROSLAVO za pomorjene domobrance in četnike ter vse druge žrtve komunistične revolucije. Proslava bo na Orlovem vrhu na Slovenski pristavi.

JULIJ

3. - 4. — Piknik Slovenske prištave.

7., 8., 9., 10. — Poletni karneval pri fari sv. Vida.

17. — Misijonska znamkarska akcija priredi piknik na Slovenski pristavi.

24. — Primorski piknik na Slovenski pristavi.

24. — Slovensko kulturno društvo Triglav, Milwaukee, Wis., priredi Misijonski piknik z mašo ob 11. uri in kosilom v Triglavskem parku.

31. — Slovenska šola fare Marije Vnebovzete priredi vsakoletni piknik na Slovenski pristavi.

31. — Društvo Slovencev "Baraga" v Toronto, Kanada, priredi 18. Slovenski dan na Slovenskem letovišču pri Boltonu, posvečen pisatelju Karlu Mausu.

AVGUST

7. — Slovenska šola fare sv. Vida priredi vsakoletni piknik na Slovenski pristavi.

7. — Ohio KSKJ dan — Federacija KSKJ društev v Ohiju priredi Ohio KSKJ dan s piknikom v Parku sv. Jožea na White Road, Willoughby Hills, Ohio.

13. — Balinarski krožek Slovenske pristave priredi družabni večer na Pristavi.

14. — Plavalne tekme na Slovenski pristavi.

21. — Fara Marije Vnebovzete priredi vsakoletni Zegnanski festival od 3. popoldne do 9. zvečer.

21. — Slovensko kulturno društvo Triglav, Milwaukee, Wis., priredi Športni dan z mašo ob 11. uri, kosilom in športnim sporedom v Triglavskem parku.

28. — "Clambake", pečenje školjk in steklov, pri fari sv. Lovrenca v Newburgu.

SEPTEMBER

10. — Balinarski krožek Slovenske pristave priredi družabni večer na Pristavi.

18. — Vinska trgateg na Slovenski pristavi.

18. — Oltarno svetovanje pri Sv. Vidu priredi običajno vsakoletno kosilo v farni dvorani.

25. — Društvo S.P.B. Cleveland priredi romanje v Frank, Ohio.

OKTOBER

1. — Folklorna skupina Kres priredi svoj nastop v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue.

2. — Slovensko kulturno društvo Triglav, Milwaukee, Wis., priredi Vinsko trgateg s kosilom in zabavo v Triglavskem parku.

3. — Občni zbor Balinarskega krožka Slovenske pristave.

9. — Društvo Kras št. 8 ADZ obhaja 65-letnico svojega obstoja in delovanja z banketom v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

16. — Občni zbor Slovenske pristave.

15. — Tabor DSPB priredi svoj jesenski DRUZABNI VEČER v Slovenskem domu na Holmes Avenue. Igrajo Veseli Slovenci.

15. — Klub slovenskih upokojencev, Newburg, priredi Večer s plesom v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

30. — Klub slovenskih upokojencev za Holmes Avenue okrožje priredi banket v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

NOVEMBER

6. — Glasbena Matica priredi jesenski koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue.

12. — Belokranjski klub priredi vsakoletno martinovanje v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue.

13. — Slomskovo kosilo v farni dvorani pri Sv. Vidu.

20. — Fara Marije Vnebovzete priredi vsakoletni Zahvalni festival od 3. popoldne do 9. zvečer.

27. — Pevski zbor Slovenske ženske zveze "Dawn" priredi vsakoletni koncert v Slovenskem društvenem domu na Reher Avenue. Po koncertu zabava in ples ob zvokih Jeff Pecon orkestra.

Poslanstvo Glasa Amerike

(Nadaljevanje s 2. strani)

rejo slovenski ljudje. In to vodo tudi tujci. Pred kratkim mi je neki znanec, španec iz Andaluzije, rekel: trije Slovenci — zbor.

Pred kratkim smo slišali po Glasu Amerike tudi pogovor z g. Jožetom Zeletom, v Ameriki rojenim Slovincem, ki nam je v pristni slovenščini, v prelepem slovenskem domačem naglasu povedal o svojem življenju in svojih doživetjih.

Zeleti bi samo, da bi Glas nadaljeval s takimi pobudami in še pogostejše kot doslej prinašal poročila, pogovore s slovenskimi ljudmi, ki so se uveljavili, o slovenstvu, ki že zmeraj živi. Slovenske ljudi v Evropi le-to dviga, saj so bili toliko opeharjeni v svojih upih.

Treba pa je pri tem še ugotoviti, da Glas opravlja nenadomestljivo poslanstvo seznanjanja z ameriškim življenjem, razvojem ipd., saj imajo Združene države v svetovnem napredku še vedno prvo mesto in prvo težo. Odpraviti pedsodke, zavrniti propagando o "kapitalistični" Ameriki, profitu itd. pa prispeva tudi k boljšemu razumevanju in sožitju med narodi in na svetu.

T. S.

VESTI IZ SLOVENIJE

Razstava v Trziču

V tržaški šoli so pripravili 8. maja še peto mednarodno razstavo mineralov. Ta razstava se je razvila že kar v semenj, kjer se zbirajo domači in tuji ljubitelji lepih in redkih rudnin. Na letošnji razstavi so največ prometa imeli prodajalci dragih in podragih kamnov iz drugih držav.

Preveč kruha

Po prvomajskih praznikih, ki trajajo tri dni, je v Ljubljani ostalo neprodanega kar 14 ton kruha. Za novo leto ga je pa zmanjkalo, čeprav so ga na peki več, kot za "prvomajske" praznike.

Zdaj se sprašujejo, zakaj je maja ostajalo kruha, za novo leto pa manjkalo.

Dobrna gradi

Začeli so graditi nov devetnadstropni hotel z 200 posteljami. V Dobrni namreč ni primernih prostorov, saj je pri sedanjih 300 ležiščih samo 8 sob s kopalnicami. Če bi šlo le za turizem, bi Dobrna gotovo že propadla. Toda zaradi izrednih zdravstvenih uspehov dobro dela, saj so lani morali odkloniti nad 6.000 gostov.

Zamuda v gradnji cest

Ni dolgo, kar so pisali o uspehu notranjega posojila za gradnjo cest. Te dni pa pravijo, da je gradnja cest vedno bolj v zamudi in "denarna vprašanja postajajo že kritična".

Begunje — muzej

V Begunjah so bili v nekdanji ženski kaznilnici nacistični zapor, kjer je trpelo mnogo Slovencev; mnogi so od tu šli v smrt. Sedaj je zapor spremenjen v muzej; za ogled tega muzeja pobirajo vstopnino: 4 dinarje za odraslega in 2 dinarja za mladino.

Razstava vin

V Merezigah pri Kopru je bila razstava refoškega vina, ki je postala že tradicionalna. Vsako leto ocenjujejo pridelalec, najboljše pridelovalce pa nagradijo.

Za lansko letino poznalci menijo, da je izborna, če že ne najboljše doslej. Med petdesetimi vzorci, ki so prispeli na razstavo, so zavrnilo samo tri.

Nastop pevcev v Velenju

Akademski pevski zbor "Tone Tomšič" iz Ljubljane je pod vodstvom Jožefa Fuersta priredil dva koncerta za mladino, in sicer v Soštanju in Velenju.

Mladi pevci, študenti ljubljanske univerze, so peli renesančne in narodne pesmi.

Sestanek s pisateljem

Lendavska knjižnica je pripravila v obnovljenih prostorih čitalnice srečanje svojih bralcev s pisateljem Miškom Kranjcem.

Za pogovor je bilo veliko zanimanja, saj je snovanje pisatelja Kranjca, ki je prekmurski rojak, tesno povezano s to pokrajino in z življenjem njenih ljudi.

V Sloveniji so umrli

31. maja
V Ljubljani: Marjan Trampuž, Drago Zillich, Pavla Pateru, roj. Triplat, Milan Cunder, Marija Merjasec, roj. Prašnikar, Antonija Kasestnik, roj. Seršen;

v Zalcu: Fani Strukelj, roj. Kovac;

v Trziču: Miha Pehar;

v Ilirski Bistrici: Aleksander Bubnič;

v Polju: Milan Stebe (Kovačev ata);

v Vrhu na Mokronogom: Alojz Zakrajšek.

1. junija
V Podsedri: Ernest Bezenšek;

v Ljubljani: Marija Bandel, Franc Kolar;

v Dravljah: Frančiška Lenarčič, roj. Prešeren;

v Pavlovi vasi (Pisec): Miha Somrak.

2. junija
V Dravljah: Anton Pakaj;

v Ljubljani: Julija Fermastin, roj. Paulin, Bojan Tavzes,

Luka Spruk, Jože Habjan;

na Dobu: Zofija Orehek;

v Polzeli: Filip Orehek;

v Polju: Helena Oman;

v Predvoru: Jožko Čarnuš;

v Sv. Duhu nad Škofjo Loko: Franc Stibelj;

v Radovljici: Anton Dežman.

3. junija
V Podkrajju pri Velenju: Ivan Drev;

v Ljubljani: Nada Požar, Berta Jak, Maks Škerl, Anton Svajgar, Marija Stanko, Marija Klemenčič;

v Krškem: Jože Kolander.

Citateljem na področju Veli-kega Clevelanda priporočamo za novice iz Slovenije poslušanje slovenske radijske oddaje "Pesmi in melodije iz lepe Slovenije" na WCSB 89.3 FM vsak dan od ponedeljka do četrka, ob 6. zveče in ob nedeljah od 12. do 1. popoldne, ki jo vodi dr. Milan in ga. Barbara Pavlovič.

Kdor ima za nju kako sporočilo, naj piše na naslov: Dr. Milan Pavlovič, 6213 Glass Ave., Cleveland, O. 44103.

Priatelj's Pharmacy

St. Clair Ave. & E. 68 St. 361-4113
IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RACUN POMOCI DRŽAVE OHIO
AID FOR AGED PRESCRIPTIONS

MALI OGLASI

Sobo išče

Sobo in kuhinjo po možnosti zgoraj v okolici E. 185 St. ali Miller Ave. išče slovenska upokojenka. Kličite tel. 381-9296. (13,16 jun)

ODDA SE

5 sob s kopalnico spodaj in 5 sob s kopalnico zgoraj. Ogled od 6. zvečer na 997 E. 77 St. ali kličite za pojasnila 431-3273. (13,17 jun)

LOOKING FOR ROOMS

Elderly clean couple needs 4 or 5 rooms to rent near St. Clair Ave. — Call 391-7803. —(94)

FOR SALE

Single six rooms and bath, nice yard, finished basement, garage, new siding and gutters. Off E. 200 St. 481-5062. (94)

ROOMS FOR RENT

Three rooms and bath up for rent on E. 68 St. Call 361-6106 (92)

V najem

6-sobna hiša, klet, garaža. Samo odraslim. Nobenih živali. Oglasite se na 1133 E. 71 St. ali kličite 881-4013. —(91)

ODDA SE

tri sobe in kopalnica spodaj na E. 71 St. Kličite 361-0989. (10,13,17 20 jun)

NOV NA SEZNAMU V EUCLIDU

Zidan ranč, s tremi spalnicami, samo tri leta star, garaža za dva avta, polna klet, kuhinja z več predelavami in jedilna soba.

UPSON REALTY

UMLA

499 E. 260 St. 731-1070
Odprto od 9. do 9. ure zvečer (94)

REPAIRING

Of all kitchen appliances, kitchen helpers or industrial machines. — 268-0100. (x)

Lastnik prodaja

enodružinsko hišo s tremi spalnicami, garaža, parcela 75x110 s sadnim dnevjem, v okolici E. 185 St. Cena v srednjih 30-tih. Kličite 481-0286 ali 531-2598. (94)

FOR RENT

Single family, 3 bedrooms, full basement, attached garage. Central air conditioning. In Euclid, \$350. Call 731-8785 (93)

LASTNIK PRODAJA

Hiša s tremi spalnicami 1½ kopalnice, nasproti cerkve Marije Vnebovzete. Kličite 681-2673. (92)

Help wanted Male or Female

DELO DOBI

Cistilko v okolici St. Clair Avenue iščejo za 2 do 4 dni v tednu. Kličite 361-5115 med 11. dop. in 3. pop. (x)

DAY WORK

2 days a week, laundry, reliable, references. Lyndhurst area. Own transportation. 461-1330 (93)

Dr. Ivan Pregelj:

MLADA BREDA

POVEST

2. Peč, nekdanj in zdaj

Pred petindvajsetimi leti je bilo, da so praznovali na Peči prav tako šumno poroko, dasi ne v dvonadstropni hiši. Tudi pikolita niso polivali, kljub temu so se gosti proti jutru neveseli razšli. In prav tako deževno vreme je bilo in voda je bobnela v potoku. In ravno ta povodenj je bila kriva, da so se bili na Peči pri poročnem pirovanju spili.

Tako okoli devetih je bilo. V najlepšem veselju so bili svatje. Stara sosedja in bivša gospodarja na Peči, oba vdovca, oba si volasa in podobna si ko brata, sta trčila z majolikama in Jurca je rekel Juriju:

"Starešina naj reče katero!"

In starešina je razširil usta in vprašal:

"Naj rečem? Saj je tvoj sin ženin, moj je že pozabil, kdaj so mu pripeljali balo."

"Beseda da besedo, Jurij!"

In res je dala beseda besedo, in Jurij je govoril pametno in dobro. In ker je govoril počasi in povedal trikrat isto in hotel v četrto še enkrat isto povedati, mu je segel oče Jurca v besedo:

"Glej ga no, saj to vsi vemo, da sva sosedja in da je Bog priča, kako sva lepo gospodarila in v miru živela, in da sva stara, in da je tvoj sin Liše vzel Uršo in jemlje danes moj sin Ančko — kaj, možje in žene, ali ni prav res tako?"

"Res je, res!" je rekla družba. Jurij pa je gnetel kos kruha in udaril ob mizo.

"Naj bo, rečem še eno, da boš vedela, vidva mlada —," je pokazal na ženino in na nevesto — "in da boš vedel tudi ti, moj sin in moja snaha."

Tu se je Juriju storilo milo in solze so mu stopile na lice in vsi so bili ginjeni in so prikimali. Mož pa je zahropel in, od notranje ginjenosti prevzet, zakričal:

"Poglejte Jurca pa mene. Oba sva Jurija, pa ga ni človeka, ki bi mogel reči, da je bilo kdaj le za toliko prepira med nami." Tu je pokazal mož na drobtinico na mizi. Jurca pa je zastokal:

"Jurij, Bog je priča, samo resnico si govoril."

"Resnico, samo resnico," je stokal Jurij, katerega so bile lastne besede tako prevzele, da je bil ginjen kakor na veliki petek pri župnikovi pridigi — "resnica božja, otroci. Glejte, do solz sem ginjen in tudi Jurca joče. Za zgled naju vzemite, ljubi ženin in ljuba nevesta, moj sin in moja hči." Zopet je zajokal, in Jurca je brisal solze ob njem.

"Hči!" je bruhnil Jurij tedaj z vso močjo in umolknil, da so svače in njegova snaha začudeno pogledali. Moža je objel drzen pogum, govoril je:

"Ko se je moj sin poročil, je bil Jurca meni starešina, danes, ko se poroča njegov sin, sem jaz starešina. Ali ni to prav? Kaj, Jurca? Skupaj sva se poročila, pa pod staro hruško sva sedela in sva rekla: Sosedje si niso prijatelji. Midva pa si bova. Midva se ne bova prepirala, da bi se le najini otroci ne! Jurca! Ali veš, kaj si nato rekel?"

"O vem, vem!" je navdušeno prikimal Jurca.

"Ali ste slišali, otroci? Ali zdaj veste? Tako je rekel: Jurij, če boš imel sina in jaz hčer, potem bo lahko. Vkup ju deneva, in na Peči ne bo tožbe, med ženo in možem jih ni."

Nekdo je nekaj po tihem pripomnil, da se je nekaj gostov zasmejal. Globoko užaljeno je dejal Jurij:

"Če pa ti bolje veš, moj sin, pa vedi. Spodobi se pa že, da mi pustiš povedati, kako in kaj. Ali zdaj veš?" In ker je sin pri-

kimal z glavo, je sklenil Jurij:

"Pa ni dal Bog, obrnil je drugače. Meni sina, njemu sina. Ali zdaj veste?"

"Vemo, vemo!" je hropel Jurca.

"Zato rečem še eno, ti ženin, in ti, nevesta, in ti, moj sin in moja snaha. Zaradi brvi doli nisva vedela ne jaz ne Jurca, čigava je..."

"Tvoja!" je posegel vmes Jurca.

Jurij je zamahnil z roko.

"Nisva vedela in ne veva, čigava je, zato pa sva napravila tako, da jo je on meni ponujal, jaz pa njemu. Prepirla se pa nisva in, hvala Bogu, nosila je mene in njega in bo še nosila."

"Ne več, stric!" je dejal tedaj nekdo na vratih in z lačnimi

očmi preletel vso družbo. Vse svate je spreletelo ko nekaka groza, ko so zaslišali nenadoma klic: "Ne več stric!"

Jurca je planil.

"Kaj si rekel?"

"Zadnji sem, ki je prišel prek brvi!" se je sam vase smejal tujec. Malo in suho, pod veliko krošnjo sklonjeno telo se mu je pri vsaki besedi streslo od neke notranje veselosti. Majhne in ostre oči so gorele mrzlično. Tako je stal na vratih pred svati in suhe ustnice so se zvijale po grizljajih, ki si jih iz svojega ni privoščil, po požirkih vina, ki jih njegova težka krošnja ni privoščila v plačilo telesu, ki jo je nosilo.

"He, Martin Krošnja," je viknil Jurca, ko se je našel, "kaj si rekel, kaj?"

"Nobeden več prek brvi!" se je radovalo in smejalo pod krošnjo. Tujec je odložil tovor in pozdravil:

"Dober večer vsem skupaj, dober večer." S suhimi ustnicami je cmokal in požiral v duhu željno grizljaj za grizljajem in požirek za požirkom.

(Dalje prihodnjič)

BISHOP BARAGA ASSOCIATION
Cleveland ChapterWe offer these memberships in the
BISHOP BARAGA ASSOCIATION

Annual	\$5.00
Sustaining	\$10.00
Life (individual or family)	\$50.00
Life (institutional)	\$100.00
By enrolling now, you can help us in our work to raise this humble Missionary Bishop from Slovenia to the highest honor that can be bestowed by the Church.	

Enclosed is \$.....

for my membership.

Name

Street

City State Zip

Donations under \$5.00 will be appreciated and acknowledged, but will not entitle the donor to the "Baraga Bulletin," published quarterly. Printing and mailing costs allow for mailings to ordinary, sustaining, and life members only.

Donations payable to Rev. Victor N. Tome, Vice Postulator, 15519 Holmes Ave., Cleveland, Ohio 44110.

"Blagor mrtvim,
kateri umrejo v Gospodu."

V BLAG IN LJUBEČ SPOMIN

ob četrti žalostni obletnici,
od kar nas je po volji Vsemogočnega,
v polnem cvetu mladosti, za vselej zapustila
naša nadvse ljubljena nčerka, sestra, nečakinja, tetka
in vsakinja

1952

1973

MARY RIHTAR

Njena blaga duša je poletela v večno srečo
dne 13. junija 1973

Ura slovesa pred štirimi leti
je bila
težke ločitve spomin se budi.
Ljubezen do Tebe pa vedno je
živa,
v našem življenju kot lučka gori.

TVOJI:

STARSI, BRATJE IN SESTRE
TER OSTALO SORODSTVO
Cleveland, Ohio, dne 13. junija 1977.

Under
One
Flag

("POD ENO ZASTAVO")

OD 13. DO 17. JUNIJA

OD 11. DOP. DO 4. POP.

MAY COMPANY

7. NADSTROPJE

V CENTRU MESTA

Zopet je prišel tisti čas. Naš slasten, tek vzbujajoči pozdrav številnim narodnostnim skupinam, katere so pomagale pri ustanovitvi in razvoju našega mesta ... in Amerike! Narodnostna obrt in narodnostna glasba za razveseljevanje vaših oči in ušes, poleg drugega. Ustavite se v opoldanskem odmoru ali pridite nalašč za to priliko. Toda ne zamudite tega veselja (in slastnih jedi)!

m
maycoTONY KRISTAVNIK
PAINTING AND DECORATING

Telephone: 944-8436

Spomlad je tu! Najboljši čas za barvanje vaših hiš
Preglejte vaše domove in pokličite nas
za brezplačen proračun. Smo strokovnjaki!
Sanitas in papiranje

Ženini in neveste!

Naša slovenska unijska tiskarna Vam tiska
krasna poročna vabila
po jako zmerni ceni.

Pridite k nam in si izberite
vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

431-0628

LOOK INTO AMERICAN MUTUAL LIFE
ASSOC. FOR YOUR INSURANCE NEEDS

Stop-Shop-Compare. Ask for your L-D-Q Comparison Sheet. They are available from all AMLA Secretaries and Agents. Prove it to yourself, American Mutual gives you more insurance benefits for your insurance dollar. For your free copy, call the AMLA Sales Department at 216/361-0886, or mail the below coupon.

To: American Mutual Life Assoc.
6401 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

Please send me 1 free copy of the L-D-Q comparison.

My date of birth is

Name

Street

City State Zip

CLEVELAND'S NEWEST ETHNIC RESTAURANT •

Featuring superb Old World and American Food,
— REASONABLY PRICED —

RESTAURANT

Enjoy dining in the relaxing atmosphere of Old Vienna
BREAKFAST — LUNCH — DINNER
BANQUET FACILITIES FOR 150

1385 E. 36 St.

Phone 881-1118

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

vsaki slovenski hiši

NAROČITE SVOJIM DOBRIM OČETOM

AMERIŠKO DOMOVINO

KOT DARILO ZA

Očetovski dan

dne 19. junija 1977

Naročite telefonično: 431-0628

Naročite pisмено:

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

Prosim, da pošiljate Ameriško Domovino kot moje
darilo za Očetovski dan na sledeči naslov:
\$28.00 na leto \$14.00 za po leta

Za to darilo pošiljam znesek \$.....

Moje ime in naslov: